

Arrest

nr. 42 712 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2010 hebben ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENO, die loco advocaat R. VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Aangaande ROSTOMASHVILI Dimitri, eerste verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van gemengd Georgisch-Ossetische afkomst, bent in 1982 geboren in Akhal-Gori, voorheen Leningori, gelegen in Zuid-Ossetië. In 1992 verhuisde u van Akhal-Gori naar Tbilissi, waar u bij uw oom, de broer van uw vader, introk. U beschikte er sindsdien over een tijdelijke registratie. Uw ouders bleven echter in Akhal-Gori wonen. Tijdens de vakanties en in de week-ends ging u geregeld uw ouders opzoeken in Akhal-Gori. U studeerde aan de Academie van Schone Kunsten in Tbilissi. Tegelijk werkte u bij een restaurateur. Uw problemen begonnen na het uitbreken van het conflict tussen Georgië en de door Rusland gesteunde Zuid-Ossetische autoriteiten in de zomer van

2008. U probeerde contact te houden met uw ouders en ging in de week-ends naar uw vader, van wie de gezondheid erop achteruitging. Sinds het uitbreken van dit conflict werden de controles aan de grens tussen Georgië en Zuid-Ossetië aan beide kanten van de grens aanzienlijk strenger. Zo moest u het technisch paspoort van uw voertuig aan de Russische kant van de grens achterlaten, dat u pas terugkreeg bij uw terugkeer naar Georgië. Toen u bij uw ouders in Akhal-Gori was, voelde u dat u in het oog werd gehouden. U werd door de lokale bevolking uitgemaakt voor Georgische agent en verrader. De Georgische speciale dienst SOD verdacht u ervan illegale spullen zoals drugs of juwelen te vervoeren en hield u elke keer tegen, waarbij u werd ondervraagd en uw auto werd doorzocht. Zo stelde de SOD u eens concrete vragen over uw moeder evenals over de burgemeester van Akhal-Gori. Ze wilden dat u met hun dienst zou samenwerken en hen informatie zou bezorgen over wie bijvoorbeeld sigaretten verhandelde en hoeveel tanks er in Akhal-Gori stonden. U zei dat u dat nooit zou doen. Op 27 september 2008 gebod de SOD u bij de grenspost in Ozdisi uit uw auto te stappen. Ze namen u mee naar een kantoor waar u een zak over uw hoofd kreeg en gedurende zo'n vijf uur door vier SOD-medewerkers werd geslagen en gefolterd. Nadat een van de medewerkers zei dat u hen toch niet zou kunnen helpen, brachten ze u terug naar uw auto. U reed hierop terug naar huis. Na enkele dagen ging u naar het ziekenhuis in Tbilisi waar een röntgenfoto werd gemaakt van uw ribben. U kon immers moeilijk ademen. De dokter zei echter dat u geen gebroken ribben had en raadde u aan koude kompressen op uw lichaam aan te brengen, waarop u terug naar huis ging. U begreep dat de SOD uw telefoon afluisterde. U kreeg immers sinds u mishandeld was geweest tot februari 2009 anonieme dreig telefoons. Uw partner veranderde drie keer van telefoonnummer. U raadpleegde een advocaat, die de partner was van de moeder van een van uw vrienden. Hij zei echter dat hij u niet zou kunnen helpen. U schreef een verklaring en deponeerde deze bij de politie, maar trok deze op aanraden van een kennis die bij de politie werkte terug in. Op 26 april 2009 huwde u in Tskheta voor de kerk met K. A. (o.v. 6.457.630), een Georgisch staatsburger van Georgische afkomst. Uit vrees dat heroïne in uw zak zou worden gestoken en u in de gevangenis zou belanden, besloot u Georgië te verlaten. Samen met uw partner verliet u uw land op 4 juli 2009 vanuit Batoemi. Jullie reisden met een witte bus van het merk Mercedes samen met een dansgezelschap van Batoemi via Turkije, Griekenland en Italië naar Brussel. Op 7 juli 2009 vroeg u samen met uw partner in België asiel aan. U vernam in België van een buurvrouw van uw oom dat uw vader op 14 september 2009 op net geen 85-jarige leeftijd in Tbilisi was overleden. Op 25 oktober 2009 beviel uw partner in België van een dochter.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land door de speciale dienst SOD onder druk werd gezet om voor hen als informant op te treden. Nadat u duidelijk had gemaakt dat u dit niet zou doen, werd u door medewerkers van deze dienst op ernstige wijze vervolgd.

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Zo maakte u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal niet aannemelijk waarom de Georgische autoriteiten u als informant zouden willen inschakelen. U verklaarde weliswaar dat u hen aan informatie moest helpen over Anatoli Margijev, de burgemeester van de stad Akhal-Gori, waar uw ouders woonden. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u deze man helemaal niet kende en nooit iets met hem te maken heeft gehad (CGVS, p. 12). U verklaarde verder dat u hen zou moeten inlichten over drugshandel en/of zelf aan drugshandel zou moeten doen, maar zei dat u helemaal niet thuis was in het drugsmilieu (CGVS, p. 12, 13 en 16). U verklaarde voorts dat u hen op de hoogte zou moeten brengen van het aantal tanks en gepantserde voertuigen in Zuid-Ossetië, maar verklaarde geenszins vertrouwd te zijn met militaire geheimen aan Zuid-Ossetische kant (CGVS, p. 12 en 13). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zouden de Georgische autoriteiten u als informant willen inhuren ondermijnd.

U bracht voorts geen enkel bewijs aan van de ernstige vervolgingsdaden waarvan u in uw land sinds eind september 2008 het slachtoffer zou zijn geweest (CGVS, p. 18). U verklaarde nochtans dienaangaande klacht te hebben ingediend, die u nadien weliswaar weer introk. U kon hier echter geen enkel document van voorleggen (CGVS, p. 18). Er zou nochtans redelijkerwijze van u mogen worden verwacht dat u, gelet op de ernst van de zaak, er alles aan zou hebben gedaan om een bewijs van (afgifte van) uw ingediende klacht te verkrijgen. U verklaarde voorts dat u naar het ziekenhuis ging waar u een röntgenfoto liet maken, maar kon hier evenmin enig bewijs van leveren (CGVS, p. 15). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Er werd in ditzelfde verband bovendien een aantal ongerijmdheden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw partner K. A. (o.v. 6.457.630). Zo zei u dat u enkele dagen nadat u op 27 september 2008 urenlang gefolterd werd door de Georgische SOD-dienst, een dokter opzocht in het ziekenhuis in Tbilisi waar een röntgenfoto werd gemaakt van uw ribben. U kon immers niet meer normaal ademen (CGVS, p. 15). Uw partner zei nochtans dat ze niet wist of u na uw thuiskomst nadat u op 27 september 2008 ernstig mishandeld was geweest, een dokter ging opzoeken of naar

het ziekenhuis ging (CGVS, p. 6). Nu verklaarde uw partner weliswaar dat u haar niets vertelde over uw problemen, u haar niet nerveus wilde maken en u haar gezien haar zwangerschap wilde sparen (CGVS, p. 6, 7 en 8). Ook u verklaarde dat uw vrouw niet op de hoogte is van alles wat er gebeurd was aangezien u haar niet ongerust wilde maken (vragenlijst DVZ, vraag 3.8). Aangezien deze problemen voor jullie de rechtstreekse aanleiding waren om uw land van herkomst te verlaten, is het echter niet aannemelijk dat jullie hier sindsdien (uw vrouw is inmiddels al verschillende weken geleden bevallen) niet over zouden hebben gesproken. Hetzelfde geldt voor wat de pogingen betreft die u in uw land zou hebben ondernomen om er bescherming te krijgen. Zo zei u dat u een klacht overhandigde bij een groot politiebureau in Tbilisi en dat u daarnaast ook nog een advocaat had geraadpleegd. U voegde hier nog aan toe dat u geen mensenrechtenorganisatie in uw land had opgezocht (CGVS, p. 17 en 18). Uw partner zei van haar kant dat ze niet zeker was of u zich al dan niet tot iemand richtte. Ze vervolgde dat u wellicht naar een mensenrechtenorganisatie ging, maar dat ze niet precies wist tot welke organisatie u zich richtte. Toen haar hierop expliciet werd gevraagd of u ergens klacht indiende, zei ze dat ze dat niet zeker wist, dat u dat wel tegen haar had gezegd, maar dat ze niet wist waar u dat gedaan had. Ze vervolgde dat ze niet weet of u een advocaat raadpleegde (CGVS, p. 7 en 8). Ook hier geldt dat het niet aannemelijk is dat u uw partner hiervan sindsdien niet op de hoogte zou hebben gebracht. Aangezien het hier wederom de kern van uw asielrelaas betreft, wordt hierdoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder ondermijnd.

Aangaande uw reisroute verklaarde u zonder enig identiteitsdocument op zak van Batoemi via Turkije, Griekenland, Italië en nog andere u onbekende landen naar Brussel te hebben gereisd. Nu verklaarde u weliswaar dat u de groepsleider foto's van uzelf en uw partner had afgegeven evenals een geldbedrag en dat hij voor documenten en met name een groepsvisum zorgde. U kon echter niet zeggen op welke naam het document stond dat voor u werd vervaardigd. U kon evenmin zeggen onder welke nationaliteit u volgens dit document reisde (CGVS, p. 10 en 11). Gelet op het risico om bij binnenkomst in de Schengenzone aan strenge en individuele controles te worden onderworpen (zie in dit verband informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), is het niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

U haalde verder nog op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat u in Tbilisi problemen kende omdat uw moeder van Ossetische afkomst is (vragenlijst DVZ, vraag 5). Afgezien van het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat uw vader van Georgische afkomst was en alom bekend is dat de afkomst in uw land doorgaans via de vader wordt doorgegeven, u bovendien Georgisch sprak en geen Ossetisch kende, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, dat er in Georgië ook na het gewapend conflict in Zuid-Ossetië in augustus 2008, geen sprake is van etnisch gemotiveerde vervolging van personen van (gedeeltelijk) Ossetische origine of hun familieleden in Georgië.

U haalde tenslotte aan dat u geplaagd werd omdat u in uw familie Russisch sprak en haar had van lichte kleur (vragenlijst DVZ, vraag 8 en CGVS, p. 18). Uit de verklaringen die u aflegde op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u deze problemen situeerde in de tijd dat Gamsakhoerdia president was in Georgië (ibid.). Bovendien blijkt uw verklaringen dat u met uw huidige partner in uw land Georgisch sprak. Hieruit blijkt dan ook dat deze problemen niet langer actueel zijn.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De kopie van uw geboorteakte, de slecht leesbare fax van twee bladzijden uit uw verstreken Georgisch paspoort evenals uw Belgisch rijbewijs bevatten identiteitsgegevens, die door mij niet in vraag worden gesteld. De overlijdensakte van uw vader toont aan dat uw vader op 14 september 2009 op net geen 85-jarige leeftijd overleed, wat ik evenmin betwist. Uw internationale studentenkaart toont aan dat u ingeschreven stond bij de Academie voor Schone Kunsten, wat ik evenmin in vraag stel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Aangaande KOPALEISHVILI Ana, tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van Georgische afkomst, bent geboren in 1988 in Tbilisi. Op 26 april 2009 huwde u in Tskheta voor de kerk met R. D. (o.v. 6.457.629). U studeerde economie en bedrijfskunde aan de Staatsuniversiteit van Tbilisi, maar moest uw studie omwille van jullie vertrek uit uw land staken. Uw man kende na het uitbreken van het Zuid-Ossetisch-Georgisch conflict in augustus 2008 problemen omwille van zijn gemengd Ossetisch-Georgische afkomst. De dienst SOD drong aan

dat uw man met hen zou samenwerken als informant. Eind september 2008 werd uw partner afgeranseld door vertegenwoordigers van de SOD. Vanaf februari 2009 kreeg u anonieme dreig telefoons, waarin gezegd werd dat u dezelfde problemen zou krijgen als uw man en u uw ongeboren kind zou verliezen. Samen met uw partner verliet u uw land op 4 juli 2009 vanuit Batoemi. Jullie reisden samen met een dansgezelschap met een bus van Batoemi via Turkije, Griekenland en Italië naar Brussel, waar u op 7 juli 2009 aankwam. Diezelfde dag vroeg u samen met uw partner in België asiel aan. Op 25 oktober 2009 beviel u in België van een dochter.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de problemen die uw partner R. D. (o.v. 6.457.629) in uw land kende (CGVS, p. 5). Er moet echter worden opgemerkt dat ik ten aanzien van uw partner een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielaanvraag. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming worden vastgesteld. Ik verwijs dan ook graag naar de beslissing die ik ten aanzien van uw man nam en die als volgt luidt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land door de speciale dienst SOD onder druk werd gezet om voor hen als informant op te treden. Nadat u duidelijk had gemaakt dat u dit niet zou doen, werd u door medewerkers van deze dienst op ernstige wijze vervolgd.

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Zo maakte u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal niet aannemelijk waarom de Georgische autoriteiten u als informant zouden willen inschakelen. U verklaarde weliswaar dat u hen aan informatie moest helpen over Anatoli Margijev, de burgemeester van de stad Akhal-Gori, waar uw ouders woonden. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u deze man helemaal niet kende en nooit iets met hem te maken heeft gehad (CGVS, p. 12). U verklaarde verder dat u hen zou moeten inlichten over drugshandel en/of zelf aan drugshandel zou moeten doen, maar zei dat u helemaal niet thuis was in het drugsmilieu (CGVS, p. 12, 13 en 16). U verklaarde voorts dat u hen op de hoogte zou moeten brengen van het aantal tanks en gepantserde voertuigen in Zuid-Ossetië, maar verklaarde geenszins vertrouwd te zijn met militaire geheimen aan Zuid-Ossetische kant (CGVS, p. 12 en 13). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zouden de Georgische autoriteiten u als informant willen inhuren ondermijnd.

U bracht voorts geen enkel bewijs aan van de ernstige vervolgingsdaden waarvan u in uw land sinds eind september 2008 het slachtoffer zou zijn geweest (CGVS, p. 18). U verklaarde nochtans dienaangaande klacht te hebben ingediend, die u nadien weliswaar weer introk. U kon hier echter geen enkel document van voorleggen (CGVS, p. 18). Er zou nochtans redelijkerwijze van u mogen worden verwacht dat u, gelet op de ernst van de zaak, er alles aan zou hebben gedaan om een bewijs van (afgifte van) uw ingediende klacht te verkrijgen. U verklaarde voorts dat u naar het ziekenhuis ging waar u een röntgenfoto liet maken, maar kon hier evenmin enig bewijs van leveren (CGVS, p. 15). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Er werd in ditzelfde verband bovendien een aantal ongerijmdheden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw partner K. A. (o.v. 6.457.630). Zo zei u dat u enkele dagen nadat u op 27 september 2008 urenlang gefolterd werd door de Georgische SOD-dienst, een dokter opzocht in het ziekenhuis in Tbilisi waar een röntgenfoto werd gemaakt van uw ribben. U kon immers niet meer normaal ademen (CGVS, p. 15). Uw partner zei nochtans dat ze niet wist of u na uw thuiskomst nadat u op 27 september 2008 ernstig mishandeld was geweest, een dokter ging opzoeken of naar het ziekenhuis ging (CGVS, p. 6). Nu verklaarde uw partner weliswaar dat u haar niets vertelde over uw problemen, u haar niet nerveus wilde maken en u haar gezien haar zwangerschap wilde sparen (CGVS, p. 6, 7 en 8). Ook u verklaarde dat uw vrouw niet op de hoogte is van alles wat er gebeurd was aangezien u haar niet ongerust wilde maken (vragenlijst DVZ, vraag 3.8). Aangezien deze problemen voor jullie de rechtstreekse aanleiding waren om uw land van herkomst te verlaten, is het echter niet aannemelijk dat jullie hier sindsdien (uw vrouw is inmiddels al verschillende weken geleden bevallen) niet over zouden hebben gesproken. Hetzelfde geldt voor wat de pogingen betreft die u in uw land zou hebben ondernomen om er bescherming te krijgen. Zo zei u dat u een klacht overhandigde bij een groot politiebureau in Tbilisi en dat u daarnaast ook nog een advocaat had geraadpleegd. U voegde hier nog aan toe dat u geen mensenrechtenorganisatie in uw land had opgezocht (CGVS, p. 17 en 18). Uw partner zei van haar kant dat ze niet zeker was of u zich al dan niet tot iemand richtte. Ze vervolgde dat u wellicht naar een mensenrechtenorganisatie ging, maar dat ze niet precies wist tot welke organisatie u zich richtte. Toen haar hierop expliciet werd gevraagd of u ergens klacht indiende, zei ze dat ze dat niet zeker wist, dat u dat wel tegen haar had gezegd, maar dat ze niet wist waar u dat gedaan had. Ze vervolgde dat ze niet weet of u een advocaat raadpleegde (CGVS, p. 7 en 8). Ook hier geldt dat

het niet aannemelijk is dat u uw partner hiervan sindsdien niet op de hoogte zou hebben gebracht. Aangezien het hier wederom de kern van uw asielrelaas betreft, wordt hierdoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder ondermijnd.

Aangaande uw reisroute verklaarde u zonder enig identiteitsdocument op zak van Batoemi via Turkije, Griekenland, Italië en nog andere u onbekende landen naar Brussel te hebben gereisd. Nu verklaarde u weliswaar dat u de groepsleider foto's van uzelf en uw partner had afgegeven evenals een geldbedrag en dat hij voor documenten en met name een groepsvisum zorgde. U kon echter niet zeggen op welke naam het document stond dat voor u werd vervaardigd. U kon evenmin zeggen onder welke nationaliteit u volgens dit document reisde (CGVS, p. 10 en 11). Gelet op het risico om bij binnenkomst in de Schengenzone aan strenge en individuele controles te worden onderworpen (zie in dit verband informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), is het niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

U haalde verder nog op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat u in Tbilisi problemen kende omdat uw moeder van Ossetische afkomst is (vragenlijst DVZ, vraag 5). Afgezien van het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat uw vader van Georgische afkomst was en alom bekend is dat de afkomst in uw land doorgaans via de vader wordt doorgegeven, u bovendien Georgisch sprak en geen Ossetisch kende, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, dat er in Georgië ook na het gewapend conflict in Zuid-Ossetië in augustus 2008, geen sprake is van etnisch gemotiveerde vervolging van personen van (gedeeltelijk) Ossetische origine of hun familieleden in Georgië.

U haalde tenslotte aan dat u geplaagd werd omdat u in uw familie Russisch sprak en haar had van lichte kleur (vragenlijst DVZ, vraag 8 en CGVS, p. 18). Uit de verklaringen die u aflegde op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u deze problemen situeerde in de tijd dat Gamsakhoerdia president was in Georgië (ibid.). Bovendien blijkt uw verklaringen dat u met uw huidige partner in uw land Georgisch sprak. Hieruit blijkt dan ook dat deze problemen niet langer actueel zijn."

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw Georgische identiteitskaart bevat uw identiteitsgegevens, die door mij niet in vraag worden gesteld. Uw internationale studentenkaart toont aan dat u ingeschreven stond bij de Staatsuniversiteit van Tbilisi, wat ik evenmin in vraag stel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel aan. Tevens voeren zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan doordat de Commissaris-generaal geen geloof hecht aan de waarachtigheid van hun relaas hoewel de ingeroepen gebreken van dit relaas uiterst miniem, nagenoeg onbestaande, zijn en zich niet voordoen op het niveau van de relevante bijzonderheden.

Betreffende de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing voeren verzoekers aan dat het relaas wel degelijk plausibel is. Het gegeven dat eerste verzoeker niet vertrouwd was met militaire geheimen of geen deel uitmaakte van het drugsmilieu kan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet ondermijnen. Dit belet hem immers niet om het aantal aanwezige tanks in Akhal-Gori te achterhalen. Men dient ook geen drugsdealer te zijn om te kunnen infiltreren in het milieu.

Voorts is het in Georgië niet de gewoonte dat men een bewijs meekrijgt wanneer men een klacht indient, laat staan wanneer men één intrekt.

Verzoekers ontkennen dat hun verklaringen niet compatibel zouden zijn. Eerste verzoeker vertelde niets aan zijn echtgenote om haar niet ongerust te maken. Bovendien leefden zij drie à vier maanden gescheiden. Het is logisch dat tweede verzoekster een aantal zaken niet met zekerheid kon stellen. De Commissaris-generaal handelde onzorgvuldig door met dit element geen rekening te houden.

Aangaande de binnenkomst in de Schengenzone verwijst verzoeker naar de corruptie in Griekenland en stelt dat het geenszins verwonderlijk is dat hij zonder problemen de grens kon oversteken.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen.

Verzoekers leggen geen enkel begin van bewijs neer ter staving van hun reisweg of vluchtrelaas. Evenmin geven zij aan ernstige en aanhoudende pogingen te hebben ondernomen alsnog enige stavingstukken te bekomen, hoewel eerste verzoeker in zijn land van herkomst een advocaat raadpleegde en klacht neerlegde bij de politie alsook röntgenfoto's liet nemen in het ziekenhuis. De loutere beweringen dat men in Georgië geen bewijs krijgt van het neerleggen van een klacht is niet gestaafd en verschoont geenszins de algehele ontstentenis van pertinente en bewijskrachtige stavingstukken. Verzoekers neergelegde identiteitsbewijzen zijn evenmin bewijskrachtig, nu blijkt dat eerste verzoeker slechts een moeilijk leesbare fax van twee pagina's uit zijn verstreken paspoort en een fotokopie van een geboorteakte neerlegt. Ook tweede verzoekster legt slechts een fotokopie van een identiteitskaart voor. Aan makkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden toegekend. Het gegeven dat verzoekers niet in het minst voldoen aan de bewijslast die op hen rust, zonder dat hiervoor een plausibele verklaring is, vormt een uiterst negatieve indicatie met betrekking tot hun geloofwaardigheid.

Voorts is de bestreden beslissing gesteund op de bevinding van de Commissaris-generaal dat het ongeloofwaardig is dat eerste verzoeker als informant zou worden ingehuurd door de Georgische autoriteiten, hoewel hij de man waarover hij informatie zou moeten verstrekken helemaal niet kende. Evenmin was verzoeker thuis in het drugsmilieu, noch was hij vertrouwd met de Zuid-Ossetische militaire geheimen. Verzoekers betoog, dat het wel degelijk plausibel is dat hem dit gevraagd werd kan niet overtuigen. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker stelde dat men dacht dat hij veel vrienden had en hij makkelijk info kon verkrijgen (gehoorverslag eerste verzoeker van 1 december 2009, p.13). De Raad treedt de Commissaris-generaal bij waar deze stelt dat niet valt in te zien waarom van verzoeker bepaalde specifieke informatie verwacht werd nu objectief vast te stellen valt dat verzoeker niet het profiel heeft van een spion of informant en er geen enkele concrete aanwijzing is waarom men dit van hem zou verwachten.

Aangaande het gegeven dat tweede verzoekster nauwelijks op de hoogte is van het verloop van de dreigingen, de voorgehouden problemen die haar echtgenote kende en de stappen die hij al dan niet ondernam, dient te worden opgemerkt dat van twee echtgenoten die hun land van herkomst ontvluchten redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij mekaar – minstens naderhand – inlichten omtrent hetgeen hen overkwam en de reden van deze vlucht alsmede de ondernomen stappen in de nasleep van de problemen. Verzoekers voldoen geenszins aan deze verwachting (gehoorverslag tweede verzoekster van 1 december 2009). De zwangerschap van tweede verzoekster en de bewering dat zij enige tijd feitelijk gescheiden leefden vormt geen afdoende verklaring, daar verzoekers naderhand ruimschoots de tijd hadden de volle toedracht van de omstandigheden uiteen te zetten. De onwetendheid van tweede verzoekster ondermijnt onherroepelijk de geloofwaardigheid van verzoekers hun relaas. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet dienstig aangevoerd. Dit beginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Er is een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Te dezen staan de beslissingen geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze zijn gebaseerd.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekers kan in hunnen hoofde geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.2.1. In een tweede middel voeren verzoekers de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) aan. Zij stellen dat er duidelijk sprake is van een risico op onmenselijke behandeling, doordat eerste verzoeker geconfronteerd werd met de Georgische special dienst SOD.

2.2.2. In zoverre verzoekers hun vraag voor subsidiaire bescherming op hun asielsrelaas steunen, dient vastgesteld te worden dat zij, omwille van de ongeloofwaardigheid van dit relaas, ook niet aannemelijk maken dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Georgië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER